24 Αυγούστου 2014

Υπακοή και αμαρτία-Γέροντας Εφραίμ Κατουνακιώτης

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Εφραίμ Κατουνακιώτης / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες

Φωτο:agioritikesmnimes.blogspot.gr

Λέω: – Γέροντα, θέλω να σου πώ έναν λογισμό, και ως αδερφός και περισσότερο ως πνευματικός.

— Τί θέλεις να μου πεις;

— Να κάνεις μία γενική εξομολόγηση.

— Έχω κάνει τρεις, λέει απότομα.

— Άκουσε, αδερφέ μου, μήπως και ξέχασες.

— Όχι, λέει, δεν έχω, έχω κάνει τρεις.

Α! Δεν το σήκωσα πλέον αυτό. Ο τρόπος του, η συμπεριφορά του, δεν το σήκωσα. Να μιλάει έτσι! Εγώ να θυσιάζομαι και να σου λέω έναν πνευματικό λόγο...

Άνθρωπος είσαι, πάτερ, ένα μικρό, όπως και πάνω εκεί, που πήγε ο πατερ-Παΐσιος, ήταν ένας βλάχος και ήρθε η ώρα που να πεθάνει αυτός ο βλάχος και δεν παρέδιδε ψυχή, μόνον έβλεπε τον διάβολο. Αυτός που τον υπηρετούσε, του λέει:

— Βλέπεις τον διάβολο;

— Ναι, ο διάβολος.

— Α, πάτερ, λέει, έχεις αμαρτία αξομολόγητη. Ρώτησε τον διάβολο τι αμαρτία έχεις.

Ρώτησε.

— Δεν θα παραδώσεις ψυχή.

— Γιατί, βρε διάβολε, δεν θα παραδώσω ψυχή;

— Γιατί έχεις αμαρτία αξομολόγητη.

— Ποια αμαρτία;

Δεν μπορεί να την πει.

— Α, η Μαρία, λέει, με βιάζει. (Τα ‘βαλε με την Παναγία, Μαρία τη λένε οι διάβολοι). Δεν μπορώ, λέει...

Στο τέλος, ήταν παντρεμένος κι όλα όσα παιδιά γεννούσε, όλα απέθνησκαν. Και στο τέλος, στο τελευταίο, πηγαίνει σ’ έναν μάγο και τους έκανε μάγια ο μάγος και δεν το είχε εξομολογηθεί ο καλόγηρος αυτό. Του το θύμισε ο διάβολος. Το εξομολογήθηκε. Τώρα το εξομολογήθηκε κι έπειτα έπεσε και κοιμήθηκε (πέθανε).

Λοιπόν, άνθρωπος είσαι, πάτερ, το ‘χεις ξεχάσει αυτό. «Έχω κάνει τρεις». Α! Εγώ να μιλώ κατ’ αυτόν τον τρόπο και ο άλλος να μου... «Πάτερ μου, αυτό κι αυτό συμβαίνει». Ξέρεις τι μου αποκρίνεται;

— Ξέρεις τι μου λέει ο λογισμός; λέει.

— Τί σου λέει;

— Παίρνεις ένα κομμάτι ψωμί, βάζεις λιγάκι νάμα κι έρχεσαι να με μεταλάβεις.

— Μνήσθητί μου, Κύριε! Να το κάνω αυτό το πράγμα, πάτερ, γιατί να το κάνω; Καλά, εσένα μπορεί να μή σε σέβομαι, να μή σε αγαπώ, αλλά τον κόπο που κάνω από το σπίτι μου να ‘ρθω κάτω, να σε κοινωνήσω με ψωμί; του λέω. Σε τέτοια συνείδηση, σε φόβο, σέ...

Επίστευσε στον λογισμό του. Και να τι αποτέλεσμα, ούτως ώστε να μην είναι άξιος να κοινωνήσει!

Γι’ αυτό, μην πιστεύει καθένας στον λογισμό του. Υπακοή. Βγάζω το δικό μου το μυαλό και βάζω το μυαλό του Γέροντά μου. Αυτή είναι υπακοή.

Αυτό θα πει υπακοή. Να βγάλεις τον λογισμό σου, τον δικό σου, και ν’ ακούσεις τι θα σου πεί ο Γέροντάς σου.

Πηγή: *Γέροντας Εφραίμ Κατουνακιώτης, Έκδοση Ι. Ησυχαστηρίου «Άγιος Εφραίμ» Κατουνάκια Αγίου Όρους, Α’ έκδοση 2000.*